

Нада Колунџија, пијанисткиња

Промена програмске ПОЛИТИКЕ

„И данас смо сведоци чињенице да савремени музички текстови пролазе поред нас, туђи и невољени“, каже Нада Колунџија, која је са пуном свешћу о „незахвалности“ извођења вансеријских, непознатих дела, одлучила да се бави управо овом, „невољеном“ савременом музиком.

Не би се заправо могло рећи да је њен уметнички програм сасвим несхваћен и непризнат: прошле године Нада Колунџија је добила награду ССОЈ за изузетне интерпретаторске резултате. Учествовала је на многобројним музичким смотрама, добила трећу награду на такмичењу „А. Шенберг“ у Ротердаму и диплому за извођење савремене музике у истом граду, прошле године... Ако додамо овој бројној документацији и концерте можемо с правом рећи да је Нада Колунџија доказала уметничку зрелост нетипичну за њене године.

Каква је то минималистичка музика коју имате на свом програму?

Интерпретирати минималистичку музику значи редуцирати на минимум изражајна средства. Моје опредељење је музика нашег века, аутора Кејџа, Штокхаузена, Баироа, која се код нас још сматра за експеримент и нема је у школским програмима а у свету је већ постала део класике. Постоје многи разлози што нисмо информисани о стању у савременој музици (нема плоча, часописа, информација) али у основи свега је лењост духа, инерција, одбијање да се прихвате нове ствари, јер о њима треба размишљати. У новој музици налазе се другачији садржаји од оних које публика, навикла на једну врсту музике, тражи на концертима и треба научити да се они чују.

Какав је положај младог музичког уметника код нас? Ко Вама помаже да реализујете своје програме?

Млади уметник је обично препуштен сам себи. Наравно, његова велика преокупација је да нађе публику која ће га разумети и помоћи му да провери вредност свог рада. Старији уметници имају предност утолико што знају сва правила игре коју треба водити. Оно чиме се ја бавим заслужује далеко већу пажњу од оне која му се поклања: квалитет ове музике и мој извођења доказано је, нису више у питању никакви експерименти. Решење за промену ситуације у нашем музичком животу уопште видим у доследној промени репертоарске политике. Организаторима музичког живота треба ставити у задатак васпитавање и образовање публике, не смеју се правити компромиси по